

Sygn. akt II CSK 114/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Naczelnika [...] Urzędu Skarbowego w K.
przy uczestnictwie A. P.

o wpis hipoteki przymusowej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 września 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 30 października 2015 r., sygn. akt VII Ca (..),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od A.P. na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Pełnomocnik uczestnika A. P. w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 października 2015 r. wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Istotne zagadnienie prawne zostało sprowadzone do pytania, „czy dołączony do wniosku o wpis hipoteki przymusowej dokument urzędowy, jakim jest zarządzenie o zabezpieczeniu, z dnia 15 października 2014 r. wystawione bez podstawy prawnej dokonanego zabezpieczenia na majątku strony powodowej i bez wskazania przyczyny dokonanego zabezpieczenia wyczerpuje przesłanki z art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. w zw. z art. 58 § 1 k.c., w którym mowa o bezskuteczności względnej umowy”.

Kwestia przedstawiona w skardze kasacyjnej została już przez Sąd Najwyższy wyjaśniona w postanowieniu z dnia 24 czerwca 2016 r. II CSK 439/15 (nie publ.) wydanym w wyniku rozpoznania skargi kasacyjnej uczestnika od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 lutego 2015 r. Problemem tym Sąd Najwyższy zajmował się również w postanowieniu z dnia 21 lipca 2016 r. II CSK 660/15 którym oddalono skargę kasacyjną uczestnika od postanowienia Sądu

Okręgowego w K. z dnia 22 maja 2015 r. Pytanie przedstawione w skardze należało zatem uznać za wyjaśnione, a więc nie wystąpiła przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

W świetle przywołanych orzeczeń Sądu Najwyższego, którymi oddalano skargi kasacyjne uczestników oparte na podobnych okolicznościach jak w tej sprawie, należało uznać, że skarga kasacyjna nie jest oczywiście uzasadniona.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z § 8 pkt 5 w zw. z 13 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461).